

ifølge Loven ſkal indvinde ved Lotteriet, nemlig de 100,000 Rd. eller 10 pCt. af ſamtlige Indſkud, der ere beregnede at ville løbe op til een Million og nogle ſaa Tuſinde Rd. Det er ganſke viſt en Udgiſt for det forſte Lotteri eller, rettere ſagt, en Formindſkſe af det forſte Lotteries Indtægt, men det forekommer mig, at en ſaadan Ordning maa anſees ſom en ligefrem Følge af den forandrede Indretning af Lotteriet, og jeg maa henſtille til den ærede Finantsminiſter, om han ikke troer at kunne paatage ſig Anſvaret for denne Ordning.

Ordføreren: Jeg begjærede ſtrar Ordret igjen, da jeg maa have været ſaa uheldig, at det ærede Medlem, ſom nys talte, ikke har hørt den ſidſte Deel af mit Foredrag. Det ærede Medlem bemærkede nemlig, at, ſaaledes ſom jeg ſtillede Sagen, maatte deraf følge, at man aldrig kunde komme ud af et Lotteri med 100,000 Lodder og over til et Lotteri ſom det nu foreſlaaede. Men jeg vil kun gjenſkalde i de ærede Herrers Erindring, ſom maatte have ſjænket mit Foredrag Opmærkſomhed, at jeg udtrykkelig ſluttede med en Anviſning paa den efter min Mening ene rigtige Bei, ad hvilken dette kan ſkee, nemlig den, at man ved den ſidſte Claſſe af det nu beſtaaende Lotteri foretager en fuldſtændig Opgjørelſe med Fortiden. Hvorledes man vil gjøre det, ſkal jeg ikke i Diebliffet gaae ind paa; det kan ikke have Banſkſelighed at finde Midler dertil. Naar man gjør det, gaaer der alſaa intet Krav fra det afſluttede Lotteri med 100,000 Lodder over til det Lotteri, ſom man vil begynde med 50,000 Lodder, og ſaa vil Alt falde ganſke ſimpelt af ſig ſelv. Men det, man har overſeet ved Lovudſtættets Vedtagelſe, er jo netop det, at man tager i Arv Kravet paa Fri-lodder i et lang: ſtorre Antal, end man vil være iſtand til at udlevere dem efter den nye Plan, og at man af 10 Grunde ikke har Ret til at give Contanter iſtedetfor Fri-lodder, for det Forſte, fordi der ikke foreligger nogen lovlig Bemyndigelſe for Finantsminiſteren til at foretage Udbetalingen, og for det Andet, fordi Spillerne have en contractmæssig Ret til at kræve Lotteriſedler og ikke 2 Rd.

David: Naar jeg ſkulde have været ſaa uheldig at overhøre Noget, ſaa maa den ærede Ordfører have været ſaa uheldig at overſee Noget. Efter Loven, ſaaledes ſom den foreligger, ſkal den nye Ordning indtræde den 1ſte April 1870, og der er alſaa endnu hele Lotteriet for 1869—70 tilbage, for hvilket en Plan kan følges, der ikke holder ſig ſtrengt til de ældre Planer, og jeg maa gjentage, hvad jeg har ſagt, at, derſom dette Forhold med Henſyn til Fri-lodderne havde den Bægt, ſom den ærede Taler har troet, maatte vi endnu i længere Tid, end Loven foreſkriver — til 1ſte April 1870 — abſolut blive ſtaaende ved det Gamle.

Ordføreren: Den ærede ſidſte Taler meente, at jeg havde overſeet Noget, og det ſkulde da gaae op imod, at det ærede Medlem muligviſs havde overhørt Noget. Jeg ſkal fuldkommen gjerne indrømme, at det kunde gjerne gaae op, og jeg ſkal ikke lægge Bægt paa, om der virkelig var en Balance, ſaaledes ſom det ærede Medlem vilde opgjøre den. Men jeg vil tillade mig at gjøre opmærkſom paa, at jeg her ſtaaer med den af Finantsminiſteren udſtedte Plan for Lotteriet i det Ar, hvori vi nu befinde os, i Haanden, og at, hvad jeg oplæſte, oplæſte jeg juſt af denne Plan. Jeg har alſaa ikke overſeet, at der ſkulde komme en ny Plan for det Ar, i hvilket det gamle Lotteri ſkal afſlutes, men det er det ærede Medlem, ſom har overſeet, at denne nye Plan, ſom ſkal afſlutte det gamle Lotteri, allerede forlængſt er ude i Verden, og at Folk have taget Lotteriſedler i Genhold til denne Plan. Der er alſaa ingen Endring mulig; Accorden er indgaaet mellem Finantsminiſteren og Spillerne, de have kjøbt i Genhold til denne Plan, og have fuld Ret til at holde Finantsminiſteren faſt ved dens Beſtemmelſer. Jeg er overbeviſt om, at det ærede Medlem ikke vil raade Finantsminiſteren til at handle mod Planens Beſtemmelſer.

Finantsminiſteren: Det er ſaa heldigt, at Finantsminiſteren ikke behøver at gjøre det; thi jeg troer at kunne hjælpe mig udover Banſkſelighederne uden dette Middel. Jeg ſkal